

I Kirkeligt Centrum har vi haft nedsat en gruppe, der skulle prøve at komme med et forslag til, hvordan vi efter vores erfaringer med arbejdet i menighedsråd og provstiuvalg kunne foreslå dette problem løst.

Udvalget er enig i følgende principper:

1. Menighedsrådene skal have større selvstændighed. De skal i princippet kunne træffe alle beslutninger vedrørende arbejdet i sognet.
2. Menighedsrådene skal have det fulde ansvar for økonomien på lokalt plan.

Dette kan opnås ved at gøre det nuværende budgetsamråd beslutningsdygtigt, hvilket allerede nu sker flere steder med et godt resultat. Det enkelte råd får herved indflydelse på fastsættelsen af kirkeskatteprocenten i den pågældende kommune og er med til at vedtage, hvordan pengene skal fordeles mellem de enkelte sogne.

Vi vil imidlertid foreslå, at man går et skridt videre og ændrer provstiuvalgene, så de principielt kommer til at omfatte én kommune. Derved bliver de en slags »Kirkernes Kommunale Økonomiudvalg« - med deltagere fra alle sogne i kommunen.

Ved denne ordning sikres for det første, at alle menighedsråd bliver reelt budgetansvarlige, for man får et reelt kendskab til økonomien i alle sogne i kommunen, og derved bliver man reelt ansvarlig for kirkeskatteprocenten.

For det andet sikres demokratiet og arbejdsglæden.

Man får ved denne ordning også et forum, hvor man naturligt kan drøfte løsningen af for eksempel administrative opgaver på tværs af sognene, hvilket vi mener at der bliver brug for, hvis vi fremover skal kunne løse de forskellige praktiske opgaver på den mest økonomiske måde.

Og det sidste vil blive nødvendigt, hvis vi skal finde ressourcer til de mange nye tiltag,

der mange steder er ønske om og behov for. Det bobler jo ligefrem med gode initiativer inden for folkekirken i disse år.

Det nye udvalg bliver på denne måde et fælles økonomiudvalg, der får ansvar for udskrivning af kirkeskat, fordeling af de kirkelige midler mellem sognene, fastsættelse af ens priser for begravelser med videre.

En videreudvikling af denne tanke kunne være, at man i fremtiden forsøgte at frigøre provsterne for en del af alle de økonomiske og praktiske opgaver, som de har i forhold til menighedsrådene. Der tænkes for eksempel på kirkesyn.

Provsterne vil herefter kunne få mere tid til at varetage deres opgaver som inspirator og samtalepartner for præsterne i provstiet, hvilket der er et stigende ønske om og behov for.

En ændring som den foreslåede vil stille øgede krav til menighedsrådsmedlemmerne - og specielt til medlemmerne af det nye kirkekommunale udvalg. Dette vil kræve større tilbud om kurser, i lighed med hvad vi i disse år ser inden for amt og kommune.

Det vil også stille krav om sekretærhjælp til det kirke-kommunale udvalg og krav om øgede muligheder for at trække på konsulentbistand fra for eksempel stiftet.

Hvordan dette skal formaliseres, er vi ikke gået i dybden med. Vi har dog drøftet det så meget, at vi mener at kunne sige, at det ikke vil skabe uløselige problemer.

Vi regner ikke med, at ovenstående forslag løser alle folkekirkens strukturproblemer, men vi håber, at vi hermed er kommet med et godt bud på, hvordan vi som menighedsrådsmedlemmer kan påtage os det fulde ansvar for den lokale økonomi - sådan at økonomiansvaret svarer til den øgede kompetence på andre områder, som alle ønsker at de lokale råd skal have.

Kirkeligt Centrums arbejdsgruppe vedr. Folkekirken struktur

Birthe Lund

Arne Jensen

Ole Lauritzen

Keld Schelander